

# Safiye25 Temizledim Kendimi

– HacıAli Bayram · 13 Nisan 2010

TEMİZLEDİM KENDİMİ.

( safiye'nin bizimle tanışmadan önceki yazılarından biri daha)

Dün gece yine sabaha doğru geldim eve.Uzun zamandır ilk defa kendimde olarak,geceyi hatta bütün günü şışelerle birlikte tüketmeden.Kapıcı yoktu bu sabah, beni karşılayan tek insan.Salona girdim, kanepeye oturdum.Duvardaki resimlere baktım ve başladım ağlamaya.Hıçkırıklarım bütün apartmanda yankılandı ya kimse cesaret edipte uğramadı yanıma.Yine delirdi; yine fazla içti diye düşündüler kesin.

Henüz 24 yaşındayım ama, yaşımın kaç katı yaşanmışlıklarım,kim bilir.Artık dayanamıyorum,bu utanca, bu azaba, bu özleme, bu belirsizliğe katlanamıyorum.Eva'nın dediği gibi -"belirsizliğe katlanmak ani bir sondan daha kötü".Bir yakınım olsaydı, aile büyüklerinden biri ya da bir kuzen, arayıp bulsaydı beni ve bir sesle bitirseydi kötü kederimi.Ama öyle biri hayal.yahut, babam veya kardeşim olsaydı, hayatta.Bağırşalardı, küfretselerdi,hakaretler yağdırıp gök kubbeyi çınlatsalardı, o sesle.Benim dayanacak gücüm, yaşayacak güzelliklerim kalmadı.Mademki yaşamımda beni arayıp bulacak bir aile büyüğü, bir kuzen, bir baba ve bir kardeş yok; belkide en iyisi kendi kendine temizlenmesi, insanın.Günahına yeni günahlar ekleyerek,demiştim ya geçen gün anne baba;yanınıza geleceğim.Sadece sohbet etmek için değil, sizinle yaşamak için belkide, diye.Siyah elbiselerimi attım dolabımdan,topuklu ayakkabılarımı da.,Saçlarımı kendi haline bıraktım,yüzümü renklendirmedim,kan ağlayan gülüşlerimi terk ettim bugün.Bu terk edişin sonu ölüm biliyorum. Siz de biliyorsunuz.

-----«»-----

süveyda(m) ( 12/16/2008 )

-----«»-----

Geceniz hayır olsun hocam.Bütün gün gözlerim Esra ya yazılan mektupların bir yenisini aradı ama, bulamadı.Kendimi görüşümden kendimi buluşumdan mıdır bilmiyorum ama soluksuz okuyorum o güzel, bir o kadarda her kelimesi tokat gibi yüzüme çarpan mektupları.

Kendimi görüşüm ne demek,o benim sanki.

Bu aralar kendimi çok tuhaf hissediyorum, hocam.Ayaklarım yerden kesilmiş gibi.Şuurum kapalı sanki,dalgın bir halim var,hiçbirşeyi umursamaz.

Aşk desem;yok değil.Daha önce aşık olmuşum ama, böyle değildi.Bu başka birşey.Aşık olduğum doğru ama, bu hissettiğim bir gence duyulan aşktan daha farklı.

Bu halimin sebebi o gence hissettiklerim mi, yoksa başka birşey mi bilmiyorum.

Birde son zamanlarda şunu fark ettim;ben yakın geçmişi unutmuşum.Herşeyi değil ama, çoğu şeyi unutmuşum,unutuyorum.İlk kez anladığımda bunu bir arkadaşım bir iki yıl önce İstanbul da bir cadde de bulduğumuzu söyledi, hatırladın mı diyerek.

Düşündüm.Hayır hatırlamıyordum.Peki ama nasıl.O emindi. Buluştuk şuraya gittik, dedi.  
Zorladım hafızamı ama, yok.Onun gibi birçok şeyi unutuyorum artık.Neyse eminim bunda da bir hikmet vardır.Belkide sürekli söylediğim şeyden dolayı böyle oldu;Ah şu geçmiş silinse  
aklımdan,beynimden,kalbimden... derdim.

-----«»-----

Tarih:16 Aralık 2008 Salı 02:09:32

RE:..

Senin de gecen hayırlı olsun kızım.

Esra mektuplarından biri tahtada iken diğerini asamıyoruz, biliyorsun.

Esra da senin dediklerine benzer şeyler söylemiş.Yaşadığınız devrimi kim yaşasa öyle olurdu.Kolay değil son dönemde yaşadıklarınızı,yaşamak.İki ay oldu mu tanışalı..

Bir uçtan diğer uca adeta uçarak geçtiniz, maşallah.Normal değil mi,kendinizi biraz yorgun,biraz dingin,biraz ayakları yerden kesik hissetmeniz.Buna zafer sarhoşluğu denir.Şeytana karşı kazanılan zaferin manevi sarhoşluğu..

Yeni duruma alışmak zaman alacaktır.Gündeminiz değişti.Hayalleriniz değişti.Stresin yerini huzur,korkunun yerini umut ve güven aldı.Bedenin salgıları, beynin algıları değişti.

Eminim ciğerlerinizin çektiği oksijen miktarı bile değişti.

Hücreleriniz bile şaşkın olmalı,öyle değil mi.

Günlerce geçmişinizle hesaplaşıp,Allah'ın affını umut edip,gazabından korkarak,en içten duygularla ağladınız...O gözyaşları ne zehirler akıttı,içinizden.Ne büyük değişimler oldu, hormonlarınızda.Şeytanım boşalttığı alanları melekler doldurduğundan, tatlı bir şok geçirmeniz doğal değil mi.Nefretin yerini sevgi alır da insan kendine bile yabancıymış gibi olmaz mı...Dünyanın geçici değerlerinden yaptığınız köşklerin ışıltısı Allah aşkının verdiği nur karşısında sönüp gidince, mekan değiştirmiş gibi olmaz mı insan..Cennete çıkmış gibi olmaz mı..

Unutmak,kötü hatıralar için bir lütuftur.O duyguyu benim gibi yaşlılar daha iyi bilir.Bir dost düşman çıktığında,bir evlat isyan bayrağını çekip gönderine,can evinden vurduğunda,aşkta veya muhabbette ihanet yaşandığında,muhannete muhtaç düşüldüğünde,iftiraya uğrayıp,nedenini ayrı, sonuçlarını ayrı sorgulayıp cehennem ateşlerinde haksız yere yanıldığında,kedilerin aslanları boğduğunu görüp müdahil olamadığında,İşyerinde, ya ekmek ya haksızlığa boyun eğmekle karşı karşıya kaldığında,bazı fırsatları kaçırdığını sandığında,kazanırım umuduyla savaşıp yenildiğinde, duyulan acıları,açılan yaraları tedavi etmek istediğinde unutmak rahmettir.

Günahların bedeli ödendiğinde kendiliğinden oluşur.İmtihani kazanınca çekilenlerle vedalaşmak kolaylaşırda hiç çabalamadan yorgunluklar unutulur.Birine bir haksızlık yaptığını fark ettiğinde helalleşince,özür dileyince o sızılar unutulur.Unutmak rahmettir.

Yeni günahlar yapıp güzellikleri unutacak kadar derde giriftar olunca, unutmamanın kendisi de bir ceza olur çıkar.Sen kötü hatıraları göm bilinç altına.Şimdi mutlulukları yaşamamanın zamanı.Az mı dua ettin,az mı sancılar çektin bu günler için.Benim ağlamalarım bile fincan doldurdu.Seninkiler cezveler doldurmuş olmalı

Şimdi, Hamdiye'ye dünkü yazışmamızda gönderdiğim cevabı oku ve güzel düşler kur,gelecek için...Allah sana cennetteki makamını gösterecek....

-----«»-----  
hamdiye ( 12/14/2008 )

-----«»-----  
Selam üzerinize olsun,hocam,

Hocam bütün haklar size helal olsun, geçmişimde ve gelecekte hakkımın geçtiğini düşünen her kese binlerce helal olsun.Hocam asıl siz bana hakkınızı helal edin .Yazmaya korkuyorum, ya hocamı üzüyorsam,ya maneviyatına zarar veriyorsam ya benim için zor durumda kalıyorsa diye ,sonrada, ya yazmadığım için kırıldığımı düşünürse diyorum ,yada rüyalarımı mı yazsam diyordum .Dünden beri hem ağlıyorum hem de bunları düşündüm durdum.22.mektubu okuyunca cesaretimi topladım yazmalıyım dedim.Hocam ,beni ve benim gibileri içinde bulunduğu durumdan kurtarmak için belkide tahmin bile edemeyeceğim bir gayret içinde olduğunuzu düşünüyorum Allah razı olsun gökteki küreler yerdeki zerrelere adedince.Hocam ,nette bir yazı okumuştum,bana benzer bir olay . oradaki babasıyla ilgili sorun yaşıyordu.(detaya girmiyorum yazım yavaş olduğu için)Doktorun ona önerdiğini bende uyguladım. Abdest aldım kibleye yöneldim dua ettim ve anneme ve eşime hakkımı helal ediyorum dedim , kurtulmak istiyordum içimden atamadığım o duygudan yada her neyse yıllardır atmaya çalışıp atamadığım.sonra ,o gece mi hatırlamıyorum ama rüyamda annemin evinin yan tarafındaki bahçedeyim rüyamdaki bahçe farklı beton setler var.betonların üzerini diken kaplamış dedim ki bunlar şimdi buraları kaplar koparayım elimi uzattım bir dikene tuttum ama bütün dikenler koşturup fırlatıp attım.yerlerde ,sanki dikenin altında kalan tam çürümüş gibi grileşmiş yapraklar vardı. Onları da temizleyeyim dedim. Sanki canlı gibi hareket ettiklerini hissettim. Az ilersinde, önümde, sanki yılanlar olur ya iç içe karışmış gibi ,başlarını göremedim ama yılan olduklarını hissettim, temizlemeye cesaret edemedim. Korktum.Siz Esra'nın mektubunda da bana da anlatırken ben onların içimde olduğunu biliyordum .hatta Esra'nın mektubunu okuduğum gece karnımda var olduklarını hissettim. O gece çok korktum .Psikolojik mi bilmiyorum ama, karnımda hareket etti Kaburgalarım doğru baskı yaptı.Siz benim halimi benden iyi biliyorsunuz hocam .

Sayfamda 3 şiir var biri A.Hulusi'ye biri size sonuncuyu 2001de yazmıştım.Biliyorum sizi sevmenin göstergesi sizin yolunuzdan gitmektir ama, eksiklerim çok olsa da sizi SEVİYORUM.

-----«»-----

Sevgili Hamdiye,

Sene 1973 idi.Küçük bir kasabada öğretemdim.Yeni evlenmiştim.Evliliğimin ondördüncü ayında bir oğlum doğmuştu..İlk çocuk başkadır,bilirsin.Sonradan on tane daha olsa bile, ilki bir başkadır..Doğduğunda anda ağlamaya başladı,kırkı çıktı hala geceli gündüzlü ağlıyordu.Halsiz düşmüştü,annesini ve beni aciz bırakmıştı.

Komşulardan bir yaşlı teyze,rahmetli eşime yardıma geliyor, halimize acıyor,bu çocuğu Hacı İsmail'e okutmalısınız,bu durum normal değil diyordu..Ben;

-Olur mu öyle şey,okutunca ne olacakmış,altına iyi bakın,karnını iyi doyurun,bebe aspirini,şuruplar içirin, diyordum.Aldığımız eğitim bizi duadan,nefesten mahrum bırakmıştı.Çocuk ağlamaya,biz perişanlığımıza devam ediyorduk.

Sanırım kırk ikinci gündü;okuldan döndüğümde ilk kez çocuk ağlaması duymadan eve girdim.Eşim; kapıyı açarken,

-Misafirimiz var, dedi.

Çocuğun yattığı odaya girdiğimde,sandalyede yetmişlik bir ihtiyar oturuyordu.Başında kendisine son derecede yakışmış, siyah bir fötr şapka,üzerinde yıpranmış, temiz bir takım elbise,yanında masanın kenarına astığı güzel,çok kullanılmış bir baston,kahvesini içiyordu.Kasabaya yeni geldiğimiz için,bahçelere giden yolda birkaç kez rastlayıp,selamlaştığım;

-İçimden,ne asil adam,bu kasabada böyle biri, dediğim ihtiyardı.

Selam verdim,aldı.Hemen telaşla söze girdi ve;

-Çocuk ve annesi 'ümme sübyan 'olmuşlar.Okudum,bir de hilal yazdım.Şimdi rahat, uyuyor.Annesi de rahatlamıştır.Keşke daha önce haberimiz olsaydı, dedi.

Hilal dediği,içinde bazı ayetlerin yazılı olduğu bir muskaydı.Muska yazanları hapse atarlardı, o zamanlar.Benim okuyup üflemeğe inanmadığımı söylemiş olmalılar ki,muska demiyor, hilal diyordu.Çocuğun ızdırabını dinmesine sevinmiştim.Eşim için de,kendi rahatım için de sevinmiştim.Ama hayatımın şoklarından birini yaşadım.Dua edilmişti ve bebeğim nihayet uyuyabilmişti.Onlarca yıldır aldığım eğitim yanılttı.Dua işe yarıyordu.

Para teklif ettim,almadı.

-Olmaz,bedeli verilmezse dua tutmaz derler,dedim.O da ısrarla;

-Almam, dedi.

Cebine,yanımdaki bozuk paraları sıkıştırdım.Kahvesi biter bitmez sanki mahcupmuş gibi,

-Allah'a ismarladık, deyip gitti.

O rahmetliyle,on sekiz yıl tasavvuf muhabbeti yaptım,talebesi oldum,hizmet ettim,bana hesapsız yardımları oldu.

Masasına ilim için oturduğum günlerden birinde,bir soru sormaya niyetlendim.Benimle birlikte dört

arkadaştık,sohbetlerine müdavim olan..Benim aklıma soru düşer düşmez,sohbetini noktalı virgülle keserek,

-ben hocamın dizi dibinde kırk yıl oturdum.Bir tek soru bile sormadım,dedi.

Sözünü üzerime aldım.On sekiz sene dizinin dibinde,ağzım açık ilim tahsil ettim ama,bir tek soru sormadım.

Rüyalarımı anlatırdım..Verdiği zikiri bitirir,neler gördün dediğinde,gördüklerimi anlatırdım.Bana yeni zikirler verirdi,itirazsız okur,tecellisini gördükten sonra,fızanda olsam yanına gider,sohbetlerinden feyz alır,yeni tespihlerimi alarak geri dönerdim.

Tayinim 135 km uzakta bir kasabaya çıkmıştı.Ulaşım imkansız gibiydi.Ama ne zaman ona gitmek istesem bir sebep zuhur eder,ona ulaşırdım.Binlerce olağanüstülük gördüm kendisinden.Ama birisi inanılır gibi değildi.

Peygamber efendimize selam ,salavat tespihi yapıyordum.

'Esselamü aleyke eyyühennebiyyü ve rahmetullahi,ve berekatühü 'okuyordum.

Ettehiyatü içindedir,biliyorsun..Günde binlerce kere okuyordum.Her tespihim kırk gün veya daha az zamanda tecelli ediyordu.Ben de her kırk günde bir hocama hasret gidermeye gidiyordum.Bu sefer tecelli gecikti ve ben efendiler efendisi,efendimin benim selamımı almadığını,karşılık vermediğini düşünerek,durmadan gözyaşı döküyordum.Elli günü geçmişti hala bir sonuç alamamıştım.Eskiler Allah ve resulü için akıttıkları gözyaşlarını bir kapta biriktirir saklarmış.Ben de yapsaydım o işi, kimbilir kaç küp dolardı.

Bir gece yarısı saat üç dört gibi,namazlarımı kıldım tespihler dolusu selam,salavat çektim..Yatağımda,arkam kıbleye dönük,yaslanmış son sigaramı içmekteydim.

Yatacağım,sabah yedide okulda olacağım.

Sokak kapım açıldı..Gecenin bu saatinde kaldığım bu kasabada asla,hocaaaa! diye ünlemeden kimse kapıyı açıp, girmez.Bu ne haldir rabbim,demeye kalmadı,merdivenleri çıkmaya başladı,o gelen.Bu da neyin nesi,üstelik merdivenlere çıkıyor,iyi ki kapı kilitli,derken;açtı kapıyı salonda ayak sesleri.Daha da şaşkın bir halde bilincimi zorlarken,yatak odamın kapısı açıldı....İçeri giren Hocam dı.

Kapının hemen önünden, bana döndü...Şoktaydım.Ben ona baktım,o bana baktı.Konuşmaya fırsatım olmadı.Ölesiye özlediğim hocam karşımda nur yüzüyle,o keskin şifalı bakışlarıyla gözümün derinine baktı, baktı.Ne kadar hasretim varsa tamamını giderinceye kadar baktı.Tam doyunluğa ulaştım,şaşkınlığımı giderdim,hocam diye söze başlayacaktım ki,oracıkta kayboluverdi.Şu filimler de gördüğümüz ışınlama gibi.

Allahın bir sırrını,lütfunu,ikramını yaşadığımı anladım.Gönlümdeki,kalbimdeki onca kesafet yok olmuş,üzerimdeki yorgunluk,ağırılık kalkmış,uçacakmışım gibi hafıflemiştım.Bu anlatılacak bir hal değil de ben anlatmaya çalışıyorum.Hemen,kalktım,yatak odasının kapısının kilidine baktım.Kilitliydi.Ama, hacam şakır şakır kapı sesiyle girmişti.Kapının kilidini iki kere çevirerek açtım.salon kapısına baktım,hem

kilitli hem sürgülüydü.Ama hocam bir davranışla açıp girmişti.

Aklım başka çalışıyor,gözlerim başka şey yaşıyordu.Şükür gözyaşlarımla uyudum.Kimseye anlatmadım.Birkaç gün sonra zikirimin tecellisini gördüm.Hemen hocamı ziyarete gittim.Bani arkadaşlarımla oturduğu masasından kalkarak karşıladı,kucakladı,sırtımı sıvazladı.Adeti olmayan bir şekilde iltifatlar etti.Arkadaşlarımı kışkandıracak kadar teveccüh gösterdi.

-Allah,sevdiği duaları geç kabul eder,daha çok okusun daha çok vereyim diye, dedi.

Ben biliyordum hocamın bana geldiğini de, o da bana geldiğini biliyor muydu acaba.Yoksa onun için bir ruhani yolculuk muydu.Bu ikram sadece bana ait bir tecelli miydi yoksa kendisi filen bana gelmiş miydi.Merak ediyordum.Keşfimi anlamaya çalışıyor,aklımla kabulü kolaylaştırmak istiyordum.Sormaya yeltendim.Hemen sohbetine bir parantez açtı ve

-'Bazı sırlar iki kişi arasında kalmalı;dedi.

Yine soru sormama izin vermeden cevap vermişti.Bu sırrı sana anlatmak nasipmiş. Otuzdört yıl sonra sen deşeledin, çıkardın.

Allah'ın selamı üzerine olsun.

Tarih:15 Aralık 2008 Pazartesi 01:59:39

Hamdiye..

selam üzerinize olsun

Hocam,dün akşam acıdan ağlıyordum bu akşam sevinçten ağlıyorum .Hani var ya "lütfun da hoş, kahrın da hoş" o haldeyim .Sizin yaşadığınız olayı kedim içinde diledim hem de iki kere.Sizi seviyorum. Sizi karşıma çıkararak Allah'a hamd olsun. Allah sizin neslinize, kıyamete kadar acı keder göstermesin.Bu gece bana cenneti yaşattınız.Allah size sekiz cennetin kapısını açsın. Ailenizle birlikte inşaallah, amin.

Sevgiler.